

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2099

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 07.03.2016 stillet følgende spørgsmål nr. 213 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
331580

Spørgsmål nr. 213:

Dato
04-04-2016

Vil ministeren redegøre for hvilke regler for transport til yngre borgere med demens, der gives efter serviceloven? Vil ministeren derudover redegøre for udgifterne, hvis man udvidede målgruppen for modtagere af kørselsordning, eventuelt med en andel til egenbetaling? Se tillige SOU alm. del – 211.

Svar:

Efter servicelovens § 117 kan kommunen yde tilskud til befordring til borgere, der på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. Hjælpen tildeles efter en konkret, individuel behovsvurdering. Bestemmelsen om individuel befordring i servicelovens § 117 overlader det til kommunalbestyrelserne selv at vælge, om de vil gøre brug af muligheden. Kommunens afgørelse efter servicelovens § 117 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter servicelovens § 100 skal kommunen yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til borgere mellem 18 år og folkepensionsalderen. Det er en betingelse, at borgeren har varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Desuden skal der være tale om nødvendige merudgifter, som er en konsekvens af funktionsnedsættelsen, og merudgifterne må ikke kunne dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven.

Udmålingen af ydelsen sker ud fra de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte. Der kan ydes hjælp, når de skønnede merudgifter udgør mindst 6.288 kr. årligt svarende til 524 kr. om måneden (2016-priser). Ydelsen fastsættes ud fra de skønnede merudgifter pr. måned og rundes op til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Der skal i hver enkelt sag foretages en konkret og individuel vurdering af, hvilke typer af udgifter, der kan ydes hjælp til efter servicelovens § 100. Som eksempler kan nævnes merudgifter ved befordring til f.eks. familie- og vennebesøg, behandling og fritidsaktiviteter. Kommunens afgørelse om hjælp til dækning af merudgifter kan påklages til Ankestyrelsen.

I forhold til udgifterne ved en eventuel udvidelse af målgruppen for kørselsordning lægges det til grund, at der spørges til den individuelle handicapkørsel under Transport- og Bygningsministeriets ansvarsområde. Der er derfor til brug ved besvarelsen indhentet en udtalelse fra Transport- og Bygningsministeriet, som har oplyst følgende:

"Der henvises til transport- og bygningsministerens besvarelse af Social- og Indenrigsudvalgets spørgsmål (SOU alm. del spm. 146) af 1. februar 2016.

Som det fremgår af besvarelsen, foreligger der ikke nogen erfaringstal for demente borgeres anvendelse af ordningen, hvorfor der ikke kan gives et tal på, hvilke udgifter der vil være forbundet med at udvide målgruppen for den individuelle kørselsordning med demente.

Som det ligeledes fremgår, står det dog allerede i dag kommuner og regioner frit for at visitere andre persongrupper, herunder gruppen af demente, til den individuelle handicapkørsel.”

Med venlig hilsen
Karen Ellemann